

варятъ училищата. За чудо, водачътъ на ученичкитѣ Захарий Княжески се явилъ, донесълъ отъ Русия машини и накаралъ бждещитѣ учителки презъ ваканцията да точатъ коприна!

Но гражданитѣ казали: нека учителкитѣ да си починатъ.

Старозагорци отворили девическо училище при църквата света Богородица, събрали 24 ученички и довели младитѣ учителки.

И тъй въ 1857 година нашитѣ руски възпитанички, Анастасия и Санда, 22 годишни госпожици, ставатъ учителки!

Дветѣ млади учителки влизатъ срамежливо и започватъ да учатъ децата на четене, писане, законъ Божи, смѣтане и ржкодѣлие.

Децата ги слушатъ и ги обикватъ. Минава се цѣла година (1857-1858), ученичкитѣ показватъ успѣхъ. Радостъ на децата, благословии на майкитѣ. Но... явяватъ се заразителни болести, нѣма лѣкари и болници, училището се затваря цѣли 5 години (до 1863 г.). Въ това време Анастасия отворила читалище. Тя приела у дома си нѣколко ученички за учение и прехрана, преподавала четене, пѣние и ржкодѣлие, каквито учила въ Русия.

Младата и добра учителка Анастасия се сгодила презъ 1858 г., а презъ 1859 г. се омжила съ младежа Тошо Тошевъ, търговецъ на медни сждове. Подиръ една година имъ се родило мжжко отроче, което кръстили Стефанъ, сетнешенъ генералъ — победителъ въ Добруджа презъ 1916—1918 год. Честита майка!

Презъ 1863 г. се отворило пакъ училището и Анастасия станала главна учителка. Децата съ радостъ напълнили училището.

Неочакванъ неприятелъ.

Докато училището било затворено въ Стара-Загора, единъ чужденецъ, протестантинъ, отворилъ девическо